

Презъ 1189 г. миналъ презъ Сърбия и България германскитъ императоръ Фридрихъ Барбароса съ войска за Божи гробъ. Петъръ и сръбскитъ кралъ го срещнали въ Нишъ и го помолили да имъ помогне за по-бърза победа надъ гърцитъ, но той отказалъ. Тогава българи и сърби продължили сами освобождението. Исакъ направилъ презъ 1190 г. походъ въ България до Търново, но билъ страшно разбитъ въ Балкана. Презъ 1194 г. Асенъ превзелъ София и се спустналъ въ Тракия, а друга войска изпратилъ по Струма. Една гръцка войска подъ командата на пълководеца Исакъ се изпрѣчила на българитъ около Сѣръ, но била разбита. Исакъ билъ плененъ и откаранъ въ Търново.

За жалость, между българскитъ боляри се появили крамоли. Войводата Иванко убилъ Асена I. Петъръ пристигналъ отъ Преславъ и го изгонилъ. Петъръ царувалъ една година и подиръ него заелъ престола Иванца, нареченъ отпосле *Калоянъ*.

Калоянъ билъ много храбъръ и уменъ. Той царувалъ 11 години (1196—1207), победилъ латинцитъ, които дошли презъ Цариградъ до Одринъ, надвилъ всички противници гърци и закрепилъ българското царство отъ Дунава до Македония и отъ Черно море до Видинъ.

България наново се въздигнала и народътъ се радвалъ съ свобода и сила срещу неприятелитъ.

И тъй, *второто българско царство* било възобновено отъ тримата братя Асеновци: Петъръ, Асенъ и Калоянъ.

